

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. srpna 1920, čís. 486, o úpravě odpočivných a zaopatřovacích požitků zaměstnanců bývalé místodržitelské, nyní státní tiskárny v Praze, jakož i jich pozůstalých.

(Vyhlášeno v částce XCIX. Sb. z. a n. 24. srpna 1920.)

Na základě zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, a zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 3. Sb. z. a n. z roku 1920, a k jejich provedení se nařizuje:

§ 1.

Za osoby, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 3. Sb. z. a n. z roku 1920, pokládají se ve smyslu tohoto nařízení i zaměstnanci bývalé místodržitelské, nyní státní tiskárny v Praze a jich pozůstalí, pokud jich řádné odpočivné neb zaopatřovací požitky vyplácejí se na účet státních civilních platů.

§ 2.

Na zaměstnance, po případě jich pozůstalé, uvedené v § 1., vztahují se též ustanovení článku I., § 8., odstavce 1. čís. 2., a odstavce 3., zákona ze dne 17. prosince 1919, čís. 2. Sb. z. a n. z roku 1920.

§ 3.

Pozůstalým po zaměstnancích, uvedených v § 1., vyměřuje se úmrtné dle obdoby ustanovení článku I., § 12., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, dle skutečně požívaného výslužného.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920 a provéstí je přísluší ministerskému předsedovi.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Engliš v. r.

Staněk v. r.

Habrman v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Winter v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Markovič v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 3. září 1920, čís. 509, jímž se upravuje úrazové pojištění dělníků na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

(Vyhlášeno v částce CIV. Sb. z. a n. 14. září 1920.)

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Ve druhé větě prvního odstavce § 3. a v prvním odstavci § 8. zákonného článku XIX. z roku 1907 o pojišťování průmyslových a obchodních zaměstnanců na případ nemoci a úrazu, položiti jest místo slov „dvou tisíc čtyř set korun“, slova „šest tisíc korun“.

§ 2.

V druhém odstavci § 70. zákonného článku XIX. z roku 1907, položitě jest místo slov „60% ročního pracovního výdělku“, slova „dvě třetiny ročního pracovního výdělku“.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení, se zpětnou platností od 1. ledna 1920; ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se účastněnými ministry.

Tušar v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Engliš v. r.

Habrman v. r.

Staněk v. r.

Dr. Meissner v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Johanis v. r.

Dr. Markovič v. r.

Dr. Winter v. r.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. září 1920, čís. 529., kterým se rozpouští představenstvo Všeobecného pensijního ústavu v Praze a správa ústavu svěřuje přechodně vládnímu komisaři a správní komisi.

(Vyhlášeno v částce CIX. Sb. z. a n. 23. září 1920.)

Podle zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

§ 1.

Představenstvo Všeobecného pensijního ústavu v Praze se rozpouští. Mandát členů rozpouštěného představenstva končí jmenováním vládního komisaře a správní komise podle § 2 tohoto nařízení.

§ 2.

Až do provedení voleb nového představenstva ústavu valnou hromadou podle § 46 zákona o pensijním pojištění (zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 11 ř. z. z r. 1907, ve znění upraveném čís. nař. ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n.) vede správu Všeobecného pensijního ústavu vládní komisař spolu se správní komisí.

Správní komise se skládá ze 14 členů, z nichž polovice náleží skupině zaměstnavatelův a polovice skupině pojištěnců. (Po rozšíření působnosti zákona o pensijním pojištění zřízenců na Slovensku rozmnoží se správní komise o dva členy.)

Vládního komisaře a členy správní komise jmenuje ministr sociální péče; členové správní komise musí býti členy ústavu. Pro jmenování vládního komisaře platí obdobně ustanovení § 45, pro jmenování členů správní komise ustanovení § 46 zákona o pensijním pojištění.

§ 3.

Na vládního komisaře přecházejí práva a povinnosti, jež jsou zákonem o pensijním pojištění a stanovami Všeobecného pensijního ústavu vyhrazena prezidentovi ústavu, na správní komisi pak práva a povinnosti vyhrazené jmenovaným zákonem a stanovami valné hromadě a představenstvu ústavu.